

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 633/2011/4. szám

A Kúria dr. Hári Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a vezető főtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2011. június 28. napján kelt 8.K.20.778/2011/3. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 4. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Zala Megyei Bíróság 8.K.20.778/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú építésügyi hatóság) 2010. szeptember 23. napján helyszíni szemlét tartott a felperes és tulajdonát képező hrsz-ú ingatlanra épített lakóépület használatbavételi engedélyében foglalt kikötések teljesítésének ellenőrzése céljából, amelyen megállapította, hogy az ingatlanon 6 méter átmérőjű, típusú kerti vízmedencét helyeztek el. Az első fokú építésügyi hatóság 2010. október 19. napján hivatalból eljárást kezdeményezett a kerti vízmedence építése ügyében, és 2010. október 27. napján helyszíni szemlét tartott. A helyszíni szemlén előadta, hogy a medence 0,6 mm vastagságú, fóliabéléses acélmedence, átmérője 6 méter, vízmélysége 1,05 méter, az acélpalást magassága 1,2 méter, a terepszint alatt 0,7 méter mélységig került elhelyezésre. Az alsó síkja alatt 10 cm homok és 4 cm hőszigetelő lemez található. A medencét a jelenlegi helyére 2010. június hónapban helyezték el.

Az elsőfokú építésügyi hatóság 2010. november 29. napján kelt 6/2286-9/2010. számú határozatával egyetemesen kötelezte a felperest és , hogy a szám alatti hrsz-ú ingatlanon szabálytalanul létesített kerti vízmedencét bontsák el és a medence helyén a terepet az eredeti állapotra állítsák vissza legkésőbb a határozat jogerőre emelkedését követő 90 napon belül.

A határozat ellen a felperes és fellebbezéssel élt. Az alperes 2011. március 28. napján kelt ZH/37-5/2011. számú határozatával az elsőfokú építésügyi hatóság határozatát a fellebbezés elutasításával helybenhagyta. A határozat indokolásában kifejtette, hogy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 2.§ 8. pontja értelmében a kerti vízmedence építmény, az Étv. 2.§ 15. pontja szerint műtárgy, amely az országos településrendezési

és építési követelményekről szóló 253/1997.(XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 1. számú mellékletének 45. pontja szerint kerti építménynek minősül. A hrsz-ú ingatlan Nagykanizsa Megyei Jogú Város közgyűlésének az épített és természeti környezet értékeinek helyi védelméről szóló 52/2003.(X. 1.) számú rendelete (a továbbiakban: R.) alapján a telep területéhez tartozó ingatlanok területén helyezkedik el. Az R. 8.§ (4) bekezdése szerint a védett ingatlanon az alábbi építmények helyezhetők el: közművek, csatlakozási műtárgy, kerti építményként hinta, csúzda, homokozó legfeljebb 4 m², alapterületig, kerti épített tűzrakóhely legfeljebb 0,81 m² alapterülettel, maximum 2,4 méter magassággal. Az R. 5.§ (1) bekezdése szerint a védett területen belül a terepszint nem változtatható meg. Mivel az R. 8.§ (4) bekezdésében felsorolt építmények között a kerti vízmedence nem szerepel, ezért annak elhelyezésére nincs lehetőség.

Az alperes álláspontja szerint az eljárásra nem irányadó az építésügyi hatósági eljárásokról, valamint a telekalakítási és az építésügyi-műszaki dokumentációk tartalmáról szóló 37/2007.(XII.13.) ÖTM rendelet 1. számú mellékletének V. fejezetének 21. pontja, - amely szerint a kerti vízmedence elhelyezése építési engedély és bejelentés nélkül elvégezhető építési tevékenység, - mert az építés idején hatályos építésügyi hatósági eljárásokról és az építésügyi hatósági ellenőrzésekről szóló 193/2009.(IX.15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 43.§ (2) bekezdése a) és b) pontja értelmében az építési engedély és bejelentés nélkül végezhető építési tevékenységet is csak a szabályozási terv és a helyi építési szabályzat, az általános érvényű kötelező építésügyi előírások betartásával szabad végezni. Építési engedély és bejelentés nélkül végezhető építési munkák esetén is be kell tartani az övezetre vonatkozó központi és helyi szabályozási előírásokat.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes ZH/37-5/2011. számú határozatának felülvizsgálata iránt. A felperes arra hivatkozott, hogy a kerti vízmedence az Étv. 2.§ 8. és 10. pontja értelmében nem épület és nem építmény, mert nem helyhez kötött, nincs sem épített alapja, sem épített oldalfala. A medence bárhol felállítható, bármikor áthelyezhető, ezért nem vonatkoznak rá az építményekre irányadó követelmények. A kerti vízmedence nem tartozik az R. hatálya alá. A kerti vízmedence elhelyezése a 37/2007.(XII.13.) ÖTM rendelet 2010. május 28. napján hatályba lépett 19/2010.(V.13.) NFGM rendelettel történt módosítását megelőzően történt, ezért az 1. számú mellékletének III. fejezetének 7. és 16. pontja szerint az építési engedély és bejelentés nélkül végezhető építési tevékenység keretébe tartozott. Az építésügyi hatósági eljárás megindításának időpontjában a 37/2007.(XII.13.) ÖTM rendelet 1. számú mellékletének IV. fejezetének 21. pontja szerint az építési tevékenység bejelentés köteles, de nem építési engedély köteles volt. Mivel az ingatlanon található kerti vízmedence térfogata 50 m³-nél nem nagyobb és a terepszint megváltoztatására 1,0 méternél mélyebben nem került sor, ezért a fenti rendelet 1. számú mellékletének V. fejezetének 21. pontja szerint elhelyezéséhez bejelentés, vagy építési engedély nem volt szükséges.

A bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a kerti vízmedence az Étv. 2.§ 8. pontja értelmében építmény, az OTÉK 1. számú mellékletének 45. pontja szerint kerti építmény. Az R. 1. számú melléklete szerint a felperes tulajdonát képező ingatlan a volt lakóterület védett területen található. Az R. 8.§ (4) bekezdése szerint a védett ingatlanokon elhelyezhető építmények között a kerti vízmedence nem szerepel. Az alperes helyesen állapította meg, hogy nincs jelentősége annak, hogy építési engedély vagy bejelentés nélkül helyezhető-e el a kerti vízmedence, mivel a Korm.r. 43.§ (2) bekezdése értelmében az építési engedély és bejelentés nélkül végezhető építési tevékenységet is csak a szabályozási terv, a helyi építési szabályzat és az általános érvényű kötelező építésügyi előírások megtartásával szabad végezni. A bíróság a felperes fellebbezése és a csatolt fénykép alapján megállapította, hogy a kerti vízmedence szilárd vázszerkezettel rendelkezik, mérete a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvben rögzített

nyilatkozatban foglaltaknak megfelel. A késztermékként a helyszínre szállított, talajmunka következtében lesüllyesztve elhelyezett helyhez kötött műszaki alkotás az Étv. 2.§ 8. pontja értelmében építménynek, az OTÉK 1. számú mellékletének 45. pontja szerint kerti építménynek minősül.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben az ítélet megváltoztatásával az alperes határozatának az első fokú határozatra kiterjedő hatállyal történő hatályon kívül helyezését és az építésügyi hatóság új eljárásra utasítását kérte, a kerti vízmedence és a helyének eredeti állapotban történő visszaállítására vonatkozó kötelezés mellőzésével.

A felperes arra hivatkozott, hogy a kerti vízmedence nem felel meg az Étv. 2.§ 8. és 10. pontjában rögzített épület és építmény fogalmának, és arra nem irányadók az R. rendelkezései sem.

A 32/2007.(XII.13.) ÖTM rendelet 52.§-a szerint a 19/2010.(V.13.) NFGM rendelettel módosított rendelkezéseket a módosítás hatályba lépését - 2010. május 28. – követően indult ügyekben vagy megismételt eljárásokban kell alkalmazni. A kerti vízmedencét 2010. júliusban helyezték el, azonban az építési és használatba vételi engedélyezési eljárás a módosított rendelkezések hatályba lépését megelőzően indult. Az eljárás megindításakor, 2010. május 28. napja előtt hatályban volt 37/2007.(XII.13.) ÖTM rendelet 1. számú mellékletének III. fejezetének 7. és 16. pontja értelmében a kerti vízmedence elhelyezése építési engedély és bejelentés nélkül végezhető építési tevékenységek körébe tartozott. Az 1. számú melléklet IV. fejezetének 21. pontja a bejelentéshez kötött, de nem építési engedély köteles, az V. fejezet 21. pontja az építési engedély és bejelentés nélkül végezhető építési tevékenységeket sorolja fel. A felperes által építtetett kerti vízmedence méretei alapján nem tartozik a bejelentés vagy az építési engedély köteles tevékenységek körébe. Utalt arra, hogy az R. módosítására is sor került a védettséget élvező építmények körében, mert több attól eltérő építést végeztek a szomszédos ingatlanokon.

A felperes sérelmezte, hogy a jogerős ítélet felperesként jelölte meg, aki a közigazgatási eljárásban félként nem vett részt és keresetet sem terjesztett elő. A felperes csatolta tulajdonos nyilatkozatát arról, hogy őt, mint ügyfelet a közigazgatási eljárásról nem értesítették, abban nem vehetett részt. A felperes előadta, hogy a jogerős ítélet eljárási jogszabályokat sért, mert a közigazgatási eljárásban és a bírósági eljárásban nem került sor igazságügyi szakértő kirendelésére, amely nem volt mellőzhető. A fentiek alapján a jogerős ítélet sérti az Étv. 2.§ 8. és 10. pontjában, az R-ben foglaltakat, a 37/2007.(XII.13.) ÖTM rendelet 52.§, módosítását követően az 1. számú mellékletének III. fejezetének 7. és 16. pontjában, IV. fejezetének 21. pontjában foglaltakat, továbbá *Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.)* 177., 327.§ és Ket. 15., 46. és 58.§ rendelkezéseit. A felperes perköltséget nem igényelt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.

A Pp. 270.§ (2) bekezdése és 272.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján a jogerős ítélet indokolásának alátámasztásaként a Kúria az alábbiakra mutat rá.

Az elsőfokú építésügyi hatóság a 6/20286-3/2010. számú végzése szerint az ingatlanon elhelyezett kerti vízmedence létesítése ügyében 2010. október 19. napján hivatalból indított eljárást, a felülvizsgálni kért határozatot nem az építési és használatba vételi eljárásban hozta.

A felperes a fellebbezéshez számlát csatolt, amely szerint a kerti vízmedencét 2010. május 9. napján vásárolták, amelynek felállítása 2010. május 15. napján történt.

A Korm.r. 46.§ (1) bekezdése szerint 2009. október 1. napján lépett hatályba, rendelkezéseit a hatályba lépését követően indult, vagy a megismételt eljárásokban kell alkalmazni. A Korm.r. 43.§ (2) bekezdés a) és b) pontja szerint az építési engedély, és bejelentés nélkül végezhető építési tevékenységet is csak a szabályozási terv, a helyi építési szabályzat és az általános érvényű kötelező építésügyi előírások megtartásával szabad végezni.

A Kúria kiemeli, hogy az R. 8.§ (4) bekezdése a védett ingatlanon elhelyezhető építmények körében nem sorolja fel a kerti vízmedencét. Az R. 8.§ (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet helyesen hivatkozott arra, hogy a kerti vízmedence elhelyezésére nincs jogszabályban biztosított lehetőség, tekintet nélkül arra, hogy a tevékenység építési engedélyhez vagy bejelentéshez kötött-e.

A Kúria megállapította, hogy a felperes az alperes határozatának felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében és az első tárgyaláson nem hivatkozott arra, hogy a közigazgatási eljárásban a Ket. 29.§ (3) bekezdésének a) pontja alapján nem került sor ügyfélként történő értesítésére, és a közigazgatási eljárásban a Ket. alapján őt megillető ügyféli jogokat nem gyakorolhatta. A Pp.335/A.§ (1) bekezdése szerint a keresetet az első tárgyaláson lehet megváltoztatni, az alperes határozatának a keresetben nem támadott részére a keresetet a Pp. 330.§ (2) bekezdésben és Ket. 109.§ (1) bekezdésben meghatározott perindítási határidő elteltét követően a felülvizsgálati eljárásban nem lehet kiterjeszteni, így e jogsérelem orvoslását a felperes a felülvizsgálati eljárásban nem kérhette.

A Pp. 177.§ (1) bekezdése szerint, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik a bíróság szakértőt rendel ki.

A Kúria álláspontja szerint annak tisztázásához, hogy a kerti vízmedence az Étv. 2.§ 8. pontja alapján építménynek, az OTÉK 1. számú mellékletének 45. pontja alapján kerti építménynek minősült-e, a Pp. 177.§ (1) bekezdése alapján igazságügyi építész szakértő bevezetése nem volt szükséges. A közigazgatási ügy iratai, a felperes nyilatkozata alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a kerti vízmedencét késztermékként szállították az építés helyszínére, talajmunka következtében lesüllyesztve, a terepszint megbontásával helyezték el.

Továbbá a felperes a bizonyítási eljárás során igazságügyi szakértő bevezetését a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján rá háruló bizonyítási kötelezettség ellenére nem kérte, nem vitatta hogy 2010. május 9. napján kerti vízmedencét vásároltak, amelyre vonatkozó számlát a fellebbezéshez csatolta. Ez okból a felperes alaptalanul hivatkozott a bizonyítási eljárás szabályainak megsértésére, különösen arra, hogy a hivatalból való bizonyítás feltételei több okból nem álltak fenn.

A Kúria megjegyzi, hogy a tárgyalásról 2011. június 28. napján készült jegyzőkönyv helyesen rögzítette a felperes nevét, azonban a jogerős ítélet névelírást tartalmaz, amelynek kijavítása szükséges a Pp. 224.§ (1) bekezdése alapján.

A Kúria a felülvizsgálat eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a 6/1986.(VI.26.) IM számú rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Kúria e körben a határozathozatalt mellőzte.

Budapest, 2012. szeptember 12.

***Dr. Tóth Kincső sk. a tanács elnöke, Dr. Dávid Irén sk. előadó
bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró***